

บทที่ 1

บทนำ

ความเป็นมาและความสำคัญของหัวข้อการวิจัย

การฟังมีบทบาทสำคัญมากทั้งในด้านการศึกษา และการดำรงชีพของแต่ละบุคคลในชีวิตประจำวัน เราอาศัยการฟังเป็นเครื่องมือในการติดต่อสื่อสารมากกว่าทักษะอย่างอื่น จากการวิจัยทางสถิติ¹ พบว่าในการติดต่อกันในชีวิตประจำวันนั้น โดยทั่ว ๆ ไปแล้ว เราใช้ทักษะในด้านการฟังถึง 45% ที่รองลงไปก็คือทักษะในการพูดซึ่งเราใช้ถึง 30% ที่เหลือนอกนั้นก็ใช้สำหรับการอ่าน 16% และการเขียนเพียง 9% นี้ก็ย่อมแสดงให้เห็นว่า "การฟัง" มีความสำคัญเป็นอันดับหนึ่งทีเดียว

เดอโบเออร์² (Deboer) เป็นอีกผู้หนึ่งที่ทำให้เราเห็นว่า ในการใช้ภาษาเพื่อการติดต่อสื่อสารนั้น ทักษะที่เราใช้มากที่สุดในชีวิตประจำวันก็คือ การฟังนั่นเอง

ในด้านการศึกษานั้น "การฟัง" ก็มีบทบาทสำคัญมากในการศึกษาเนื้อหาวิชาทุกประเภท และทุกระดับชั้น เป็นปัจจัยสำคัญอย่างหนึ่งในการเรียนรู้ การคิดและการแก้ปัญหาต่าง ๆ นีโกลัส³ (Nicholas) ได้กล่าวว่า "การฟัง" เป็นแหล่งความรู้ที่ยิ่งใหญ่ในอันที่จะทำให้บุคคลได้รับความรู้ที่มากมายและมีค่า

ด้วยเหตุที่การฟัง เป็นการติดต่อสื่อสารแบบหนึ่ง ฉะนั้นผู้ฟังจึงจำเป็นต้องเข้าใจในสิ่งที่สื่อสารกันนั้น เข้าใจความมุ่งหมายและความนึกคิดของผู้พูด จับใจความสำคัญจากเนื้อหาที่ฟังได้

¹David M. Silverstone, "Listening and Tape Teaching." Audio - Visual Instruction, 13 (October, 1968), 871.

²John J. Deboer and others, Teaching Secondary English (New York: McGraw - Hill Book Company, Inc., 1951), p. 197.

³Ralph G. Nicholas, "Listening Instruction in the Secondary School," National Association of Secondary - School Principals Bulletin, 36 (May, 1952), 158 - 174.

สามารถแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับเรื่องที่ฟังได้ ตลอดจนสามารถนำความรู้ความคิดที่ได้จากการฟังไปใช้ในชีวิตประจำวันได้ ฉะนั้นความสามารถในการฟังจึงมีต่อการยังชีพและการเรียนรู้ของแต่ละบุคคลมาก⁴

หากจะกล่าวถึง "การฟัง" ในแง่ของการเรียนการสอนภาษาแล้วก็เป็นที่ยอมรับของครูสอนภาษาทุกคนทั่วโลก⁵ ว่าเป้าหมายในการสอนภาษาต่างประเทศ ก็คือสอนให้เด็กใช้ภาษานั้น ๆ สื่อความหมายได้ นั่นก็คือครูจะต้องสอนจนกระทั่งเด็กสามารถพูดภาษานั้น ๆ ได้อย่างคล่องแคล่วพอสมควร แต่การสื่อความหมายนั้นจะต้องประกอบด้วยบุคคล 2 คน เด็กจะพูดไม่ได้ถ้าหากว่าฟังไม่เข้าใจ ฉะนั้นการฟังจึงเป็นความสำคัญอันดับแรกในการสอนภาษา

วาลด์แมน⁶ (Valdman) ได้เน้นถึงเทคนิคและวิธีการสอนภาษาในสหรัฐอเมริกาว่าได้เน้นถึงก้านการฟังเสียงไว้เป็นอันดับแรก โดยเฉพาะอย่างยิ่งความสามารถที่จะเข้าใจเกี่ยวกับสิ่งที่ได้ฟัง

อินแกรม⁷ (Ingram) ก็ได้กล่าวว่า ในการที่เด็กจะเรียนภาษาต่างประเทศให้ได้ ก็นั้น เด็กจะต้องฟังภาษานั้นบ่อย ๆ และเข้าใจภาษานั้น ๆ ด้วย

⁴ National Council of Teachers of English, The English Language Arts in the Secondary School (New York : Appleton-Century-Crofts, Inc., 1956), p. 251.

⁵ Wilga M. Rivers, Teaching Foreign - Language Skills (Chicago : The University of Chicago Press, 1968), pp. 135 - 136.

⁶ Albert Valdman, Trends in Language Teaching (New York : McGraw - Hill Book Company 1966), p. XV.

⁷ S.R. Ingram, "Audio - aids in Mordern Language Teaching," Teaching English as a Second language, ed. Harold B. Allen (New York : McGraw - Hill Book Company, 1965), p. 347.

คมนา ย จงเจริยสุช⁸ มีความเห็นว่า ทักษะในการอ่านและเขียนยอมมาที่หลังทักษะในการฟังและพูด ถ้าผู้เรียนเริ่มกันดูวิธี คือเริ่มด้วยการฟังให้เข้าใจ และพยายามพูดให้ได้ก่อนแล้ว การอ่านและการเขียนก็เป็นของง่าย ซึ่งความเห็นนี้ก็ตรงกับความเห็นของลาโด⁹ (Lado) และไมเกิล¹⁰ (Michel)

ฟินอคชิโร¹¹ (Finocchiaro) กล่าวว่า ลำดับของการพัฒนาทางด้านภาษานั้น เริ่มต้นด้วยการฟังก่อนแล้วจึงพูด และตามด้วย อ่าน เขียน ตามลำดับ และทักษะในการอ่านและการเขียนของแต่ละบุคคลยังจะพัฒนาไปอย่างมีประสิทธิภาพ ถ้าบุคคลนั้น ๆ มีความสามารถในการฟังอย่างมีประสิทธิภาพ¹² และบุคคลใดก็ตามยอมสามารถที่จะฟังได้ก็อย่างมีประสิทธิภาพ โดยที่ไม่จำเป็นจะต้องรู้ความหมายของคำทุกคำก็ได้¹³ นอกจากนี้ดาคานาย¹⁴ (Dacanay) ยังได้กล่าวว่า ความสามารถเข้าใจในสิ่งที่ฟังนั้นยังเป็นทักษะหนึ่งซึ่งจะทำให้เด็กรู้ว่าตนมีความสามารถในการใช้ภาษาที่ตนเรียนได้มากน้อยเพียงใดด้วย

⁸ คมนา ย จงเจริยสุช, "การสอนอ่านและเขียน," เอกสารงานนิเทศการศึกษ, 40 (ธันวาคม, 2502), 59.

⁹ Robert Lado, Language Teaching (New York : McGraw - Hill Book Company, 1964), p. 33.

¹⁰ Joseph Michel, Foreign Language Teaching : An Anthology (New York : The Macmillan Company, 1967), p. 336.

¹¹ Mary Finocchiaro, Teaching English as a Second Language (New York : Harper and Row Publishers, 1967), p. 97.

¹² Ching - Mai Yang, "Forward with the Oral Approach," English Teaching Forum, 7 (March - April, 1969), No. 2, 27 - 28.

¹³ F.L. Billows, The Techniques of Language Teaching (London : Western Printing Services Ltd. Bristol, 1961), p. 33.

¹⁴ Fe R. Dacanay, Techniques and Procedures in Second Language Teaching (Quezon City : Alemar - Phoenix Publishing House, Inc., 1967). p. 469.

เนื่องจากในปัจจุบันนี้ภาษาอังกฤษได้เข้ามามีอิทธิพลในชีวิตประจำวันเป็นอย่างยิ่ง ทั้งทางด้านการค้าขาย การเมือง การทหาร และโดยเฉพาะอย่างยิ่งด้านการศึกษา นอกจากนี้ ก็ยังมีความจำเป็นที่จะต้องติดต่อกับชาวต่างประเทศบ้าง ซึ่งในการนี้เราจำเป็นที่จะต้องฟัง ให้เข้าใจ และสามารถพูดคุยโต้ตอบกับชาวต่างประเทศได้ ความสำคัญของความสามารถในการฟังภาษาอังกฤษให้เกิดความเข้าใจจึงทวีมากขึ้นทุกที ๆ ดังนั้น ในการเรียนการสอนภาษาอังกฤษทุกระดับ จึงเป็นหน้าที่ของครูผู้สอนที่จะต้องช่วยเหลือและฝึกฝนให้ผู้เรียนเกิดทักษะในการฟัง และเข้าใจเนื้อหาที่ฟังด้วย¹⁵ ซึ่งครูก็อาจจะฝึกทักษะนี้ให้แก่ักเรียนโดยอาศัยแบบฝึกหัดที่จะช่วยส่งเสริมให้ผู้เรียนเกิดทักษะในการฟัง นอกจากนี้แบบทดสอบที่ใช้วัดความเข้าใจในการฟังของผู้เรียนก็ยังช่วยเพิ่มพูนทักษะนี้ให้แก่ผู้เรียนได้ด้วย ดังนั้นครูที่สอนภาษาอังกฤษเป็นภาษาต่างประเทศ จึงมีความจำเป็นที่จะต้องมีความรู้และความสามารถในการสร้างแบบทดสอบ เพื่อวัดสัมฤทธิ์ผลทางภาษาอังกฤษของนักเรียนด้วยตนเองได้¹⁶ ด้วยเหตุนี้ครูที่สอนภาษาอังกฤษทุกคนก็ควรจะศึกษาวิธีสร้าง ตลอดจนวิธีใช้แบบทดสอบชนิดต่าง ๆ ที่สามารถใช้วัดความเข้าใจในการฟังภาษาอังกฤษของนักเรียนไทยได้อย่างมีประสิทธิภาพมากขึ้นด้วย

โดยปรกติแล้วเทคนิคที่ใช้ในการทดสอบความเข้าใจในการฟัง ก็ได้แก่การให้นักเรียนฟังข้อความสั้น ๆ แล้วถามคำถามสั้น ๆ เกี่ยวกับข้อความที่นักเรียนได้ฟัง เพื่อวัดว่านักเรียนเข้าใจข้อความที่ฟังหรือไม่¹⁷ หรืออาจจะใช้วิธีให้นักเรียนย่อข้อความที่ฟังไปแล้วควยปากเปล่า (oral - summary) โดยใช้คำเฉลย (key words) ซึ่งครูอาจเขียนไว้ใต้นกระดานคำ

¹⁵ James W. Fox, "Teaching Listening Skills," English Teaching Forum, 12 (October - December, 1974) No. 4, 42.

¹⁶ Peter F. Oliva, "Evaluating Student Achievement," The Teaching of Foreign Languages, (Englewood Cliffs, New Jersey: Prentice - Hall, Inc., 1969), 203 - 204.

¹⁷ Frank M. Grittner, Teaching Foreign Languages (New York: Harper and Row, Publishers, Inc., 1969), p. 244.

ก็ได้¹⁸ ลาโด¹⁹ (Lado) แนะนำว่าครูอาจจะทดสอบความเข้าใจการฟังโดยให้นักเรียน ฟังข้อความที่ประกอบด้วยปัญหาทางการฟัง เช่น ความเข้าใจข้อความทั้งหมด หรือความเข้าใจ ข้อความบางตอนที่มีความสำคัญ แล้ววัดความเข้าใจเกี่ยวกับข้อความนั้น โดยเฉพาะสิ่งที่เป็นปัญหา ต่าง ๆ โดยการถามคำถามเกี่ยวกับข้อความนั้น ซึ่งคำถามที่ให้อาจจะเป็นแบบให้นักเรียนตอบ ถูกหรือผิด (true - and - false type) หรือแบบเลือกตอบ (multiple - choice type) ซึ่งอาจจะมีตัวเลือกเป็นรูปภาพหรือภาษาที่นักเรียนกำลังเรียน หรือภาษาของนักเรียนเอง (native language) ก็ได้ สำหรับแบบทดสอบชนิดเลือกตอบนั้นได้มีผู้นำมาใช้วัดความเข้าใจ ในการฟังภาษาอังกฤษกันอย่างแพร่หลายแล้ว แต่การที่จะสร้างข้อทดสอบชนิดนี้ให้มีความแม่นยำ (validity) และมีความเชื่อถือได้ (reliability) ก็ต้องใช้เวลามากและยังต้องนำไป ทดลองใช้ และวิเคราะห์ข้อสอบก่อนจึงจะนำมาใช้ทดสอบจริงได้ ผู้วิจัยจึงมีความสนใจแบบสอบ ชนิดโคลซ (Cloze Test) ซึ่งสร้างจากวิธีการโคลซ (cloze procedure) ของ วิลสัน แอล เทย์เลอร์²⁰ (Wilson L. Taylor) ซึ่งเป็นแบบสอบที่เชื่อถือได้ มีความแม่นยำ สามารถสร้างและให้คะแนนได้ง่ายและเป็นไปอย่างปรนัย²¹ (objectively)

นอกจากนี้ จากการวิจัยในต่างประเทศก็พบว่าแบบสอบชนิดโคลซสามารถวัดความเข้าใจ ในการอ่าน²² และการฟัง²³ ได้เป็นอย่างดี สำหรับนักเรียนไทยนั้น นิรมล สติชัยทอง ก็ได้้นำแบบสอบชนิดโคลซมาใช้วัดความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย

¹⁸Theodore Huebener, How to Teach Foreign Languages Effectively (New York: New York University Press, 1965), p. 61.

¹⁹Robert Lado, Language Testing (London: Longmans, Green and Co. Ltd., 1961), p. 208.

²⁰Wilson L. Taylor, "Cloze Procedure: A New Tool for Measuring Readability," Journalism Quarterly, 30 (1953), 415 - 433.

²¹John R. Bormuth, "Comparable Cloze and Multiple - Choice Comprehension Test Scores," Journal of Reading, 10 (February, 1967), 291.

²²W.L. Taylor, "Recent Developments in the Use of the Cloze Procedure," Journalism Quarterly, 33 (1956), 42 - 48 cited by Samuel Weintraub, "The Cloze Procedure," The Reading Teacher, 21 (March, 1968), 569.

²³John W. Oller, Jr., and Christine A. Conrad, "The Cloze Technique and ESL Proficiency," Language Learning, 21 (December, 1971), 184.

โดยเปรียบเทียบกับแบบทดสอบความเข้าใจในการอ่านแบบเลือกตอบ ปรากฏว่าแบบทดสอบทั้ง 2 ชนิด มีความสัมพันธ์กัน และแบบสอบชนิดโคลสสามารถวัดความเข้าใจการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนไทยได้อย่างมีประสิทธิภาพเช่นกัน

จากการที่แบบสอบชนิดโคลสสามารถวัดความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนไทยได้ ผู้วิจัยจึงเห็นว่าควรจะนำแบบสอบชนิดโคลสมาทดลองใช้วัดความเข้าใจในการฟังภาษาอังกฤษของนักเรียนไทยซึ่งเรียนภาษาอังกฤษเป็นภาษาต่างประเทศบ้าง จึงได้สร้างแบบสอบชนิดโคลสวัดความสามารถในการฟังภาษาอังกฤษของนักเรียนไทยระดับมัธยมศึกษาตอนปลายสายอาชีพ แล้วเปรียบเทียบกับการวัดความสามารถในการฟังภาษาอังกฤษด้วยแบบสอบชนิดเลือกตอบ เพื่อศึกษาว่าแบบสอบชนิดโคลสจะสามารถใช้วัดความเข้าใจในการฟังภาษาอังกฤษของนักเรียนไทยระดับมัธยมศึกษาตอนปลายสายอาชีพได้หรือไม่ อย่างไร และสามารถจะใช้แทนแบบทดสอบชนิดเลือกตอบได้หรือไม่ ถัดมาของการวิจัยพบว่า แบบสอบชนิดโคลสใช้ได้ผลดีเพียงพอ และแบบทดสอบทั้ง 2 ชนิด สามารถจะใช้แทนกันได้ก็ช่วยให้นักเรียนภาษาอังกฤษมีแนวทางในการสร้างแบบทดสอบความเข้าใจในการฟังภาษาอังกฤษได้เพิ่มขึ้น นอกจากนี้ผู้วิจัยก็ได้ทำการเปรียบเทียบว่าแบบสอบชนิดโคลสนั้นสามารถใช้วัดความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษและความเข้าใจในการฟังภาษาอังกฤษของนักเรียนไทยได้ผลดีเท่ากันหรือไม่ เพียงใด ทั้งนี้เพื่อจะได้เป็นประโยชน์สำหรับครูผู้สอนภาษาอังกฤษ ในการที่จะนำวิธีการโคลสไปใช้ในการเรียนการสอนต่อไป

งานวิจัยอื่นที่เกี่ยวข้อง

ในปี 1962 เวฟเวอร์²⁵ (Weaver) ได้ทำการวิจัยเรื่อง An Examination of Some Differences in Oral and Written Language Using the Cloze Procedure เพื่อจะศึกษาถึงความแตกต่างของแบบสอบชนิดโคลสที่นำมาเสนอ (present) ต่อนักเรียนในรูปแบบของการพูดและการเขียน (oral and written presentation)

²⁵Wendell William Weaver, "An Examination of Some Differences in Oral and Written Language Using the Cloze Procedure," Dissertation Abstracts International, 22 (February, 1962), 2702.

จะทำให้เกิดความแตกต่างในความสามารถในการทำนายคำที่ละไว้ (predict words omitted) ได้หรือไม่ ในการวิจัยนี้ เวฟเวอร์ใช้ตัวอย่างประชากรซึ่งเป็นนักศึกษาชั้นปีที่ 3 และปีที่ 4 จากมหาวิทยาลัยจอร์เจีย โดยแบ่งนักศึกษาเป็น 2 กลุ่ม ตามชั้นของคน กลุ่มละ 80 คน แล้วแบ่งออกเป็นกลุ่มย่อย ๆ กลุ่มละ 10 คน เป็นจำนวนกลุ่มย่อยทั้งหมด 16 กลุ่ม ตัวอย่างประชากรทั้งหมดจะต้องทำแบบสอบชนิดโคลซ ซึ่งมีความต่างกัน 8 ชุด (eight cloze tests in various orders) แบบสอบชุดสุดท้ายใช้เป็นแบบสอบทดลอง (experimental test) สำหรับแบบสอบชนิดโคลซที่ใช้ในการวิจัยนี้ เป็นแบบสอบทีละทุก ๆ 10 คำ ทั้งแบบพูดและแบบเขียน นอกจากนี้ก็มีแบบสอบที่เป็นภาษาอื่น (other language passages) ทีละคำนาม (noun) หรือกริยาสำคัญ (main verb) ออกทุก ๆ 10 คำ เช่นกัน ทั้งแบบพูดและแบบเขียน

นักศึกษาจำนวน 160 คนนั้น จะต้องทำแบบสอบชนิดโคลซทั้งแบบอ่านและแบบฟัง (reading tests and aural tests) แยกชั้นหนึ่ง (80 คน) จะต้องทำแบบสอบชนิดโคลซแบบ multiple-pass situation ก็คือฟังก็ครั้งก็ได้แล้วแต่จะต้องการ ส่วนอีกชั้นหนึ่งจะทำแบบสอบชนิดโคลซแบบ single-pass situation คือให้ฟังเพียงครั้งเดียว ผลของการวิจัยก็ปรากฏว่า การทำแบบสอบชนิดโคลซแบบ multiple-pass situation เพิ่มความสามารถในการทำนายคำที่ขาดหายไปได้ แต่แบบสอบชนิดอ่านจะช่วยให้ผู้สอบทำนายคำที่ละไว้ที่ให้ความหมายทางไวยากรณ์ (structural meaning) ได้ดีกว่าแบบสอบชนิดฟัง ในขณะที่ความสามารถของผู้สอบในการทำนายคำที่ละไว้ที่ให้ความหมายเฉพาะคำ (lexical-meaning) นั้นมีเท่า ๆ กัน ในการทำแบบสอบทั้งแบบอ่านและแบบฟัง แสดงว่าในการเติมคำที่ให้ความหมายเฉพาะคำนั้น (lexical) ไม่จำเป็นต้องอาศัยเนื้อความ (context) มากนัก และในทางตรงกันข้ามการเติมคำที่ให้ความหมายทางไวยากรณ์ (structural) นั้นจำเป็นต้องอาศัยเนื้อความยาว ๆ เป็นเครื่องช่วย

ในปี 1968 คาร์เนล²⁶ (Darnell) ก็พบว่าค่าสหสัมพันธ์ระหว่างแบบทดสอบภาษาอังกฤษชนิดโคลซ และแบบทดสอบภาษาอังกฤษเป็นภาษาต่างประเทศ (Test of English as a Foreign Language) ของหน่วยบริการทำการทดสอบทางการศึกษาที่พรินซ์ตัน นิวเจอร์ซี (Educational Testing Services , Princeton, New Jersey) สูงถึง .73 โดยเฉพาะอย่างยิ่งกับแบบทดสอบที่วัดความเข้าใจการฟัง ซึ่งก็เป็นเรื่องที่น่าประหลาดใจอย่างยิ่งด้วยเหตุผล 2 ประการ²⁷ คือ เป็นที่เชื่อกันว่าเรื่องของเสียง (phonology) นั้นเป็นองค์ประกอบที่สำคัญสำหรับความเข้าใจในการฟัง ในขณะที่เสียงไม่ควรถือเป็นองค์ประกอบสำคัญในการทำแบบสอบชนิดโคลซเลย อีกประการหนึ่งก็คือ ในการทำแบบทดสอบชนิดเขียนนั้นไม่มีกำหนดเวลาที่แน่นอน แต่แบบทดสอบชนิดปากเปล่า (oral) นั้น จำเป็นต้องอาศัยความจำในระยะเวลาดสั้น ๆ (short - term memory) ซึ่งในเรื่องที่เกี่ยวกับเวลานี้ก็ได้รับการสนับสนุนจากอัปเซอร์²⁸ (Upshur) ว่า เวลาเป็นองค์ประกอบสำคัญในเรื่องการพูดและการฟัง แต่ขอสนับสนุนของอัปเซอร์ก็ได้รับการโต้แย้งจาก สโปลสกี²⁹ (Spolsky)

²⁶D.K. Darnell, "The Development of an English Language Proficiency Test of Foreign Students Using a Clozentropy Procedure," ERIC LD, (1968) 24 - 39, cited by John W.Oller, Jr., Donald Bowen, Ton That Dien and Victor W. Mason, "Cloze Test in English, Thai and Vietnamese : Native and Non - Native Performance," Language Learning, 22 (June, 1972), 1.

²⁷John W. Oller, Jr., "cloze Tests of Second Language Proficiency and What They Measure," Language Learning, 23 (June, 1973), 114.

²⁸Ibid. .

²⁹Ibid., p. 115.

ว่าการที่แบบสอบชนิดโคลสมีกาสัมพันธ์กับแบบสอบวัดความเข้าใจในการฟังสูงก็เพราะว่าแบบทดสอบที่ใช้วัดความสามารถในการใช้ภาษาที่คั่นเมื่อนำเสนอ (present) ต่อเด็กในรูปแบบชนิดหนึ่ง (mode) จะทำให้เด็กได้เนื้อหา (information) ที่เป็นประโยชน์ถ้าเด็กคนนั้นมีความสามารถที่จะเรียบเรียงเนื้อหาที่แสดงออกมาในรูปแบบอีกชนิดหนึ่งใดคั่นก็คือเด็กจะทำแบบทดสอบชนิดฟัง (auditorially) ได้ดี ถ้าเด็กมีความสามารถในการเรียบเรียงเนื้อหาสาระในสิ่งที่ตนเห็น (visually) ได้ดี

นอกจากสโปลส์แล้ว พาโนเพอโลส (Panopoulos, 1966) คาแพลนและโจนส์³⁰ (Kaplan and Jones, 1970) ก็ได้ใช้วิธีการโคลสในรูปแบบของการฟังวัดความสามารถในการฟังภาษาได้ผลดี

และในปี 1968 เซนกันที่ มาร์ติน³¹ (Martin) ได้ทำการวิจัยเกี่ยวกับแบบฝึกหัดโคลสทั้งในทำนองอ่าน เขียน และฟัง โดยใช้ตัวอย่างประชากรเป็นนักศึกษาปีที่ 1 จากวิทยาลัยแห่งรัฐคาโรไลนาใต้ จำนวน 50 คน นักศึกษาทั้ง 50 คนนี้ จะต้องทำแบบฝึกหัดชนิดโคลสทั้งสิ้น 18 แบบฝึกหัด เป็นกลุ่มทดลอง และมีนักศึกษากลุ่มควบคุมอีก 1 กลุ่ม จำนวน 42 คน สำหรับนักศึกษากลุ่มควบคุม ก็ให้เรียนวิชาการเขียนภาษาอังกฤษ (English - composition course) ตามหลักสูตรของนักศึกษาปีที่ 1

³⁰ John W. Oller, Jr., and Christine A. Conrad, "The Cloze Technique and ESL Proficiency," Language Learning, 3 (December, 1971), 185.

³¹ Eugene Jongsma, The Cloze Procedure as a Teaching Technique (Delaware: International Reading Association, 1971), pp. 13 - 15.

สำหรับแบบฝึกหัดโคลสนั้นก็เป็นข้อความที่ตัดตอนมาจากแหล่งต่าง ๆ กัน คำที่ตัดออกจากข้อความก็เป็นคำชนิดต่าง ๆ กัน ได้แก่ คำนาม คำกริยา คำคุณศัพท์ และคำกริยาวิเศษณ์ ในการทดลองสัปดาห์แรก จะมีตัวเลือก 2 ตัว สำหรับช่องว่างแต่ละช่องในข้อความที่ให้ แต่หลังจากสัปดาห์แรกแล้วก็ไม่มีตัวเลือกให้อีก การทดลองทำแบบฝึกหัดโคลสนี้ประกอบไปด้วย การทำแบบฝึกหัด และการอภิปราย (discussion) ทุกครั้งหลังจากการทำแบบฝึกหัดโคลสแต่ละครั้ง โดยมีครูเป็นผู้นำการอภิปราย และกระตุ้นให้นักเรียนออกความคิดเห็นเกี่ยวกับคำตอบของตน หลังจากการทดลองผ่านไปเป็นเวลา 9 สัปดาห์ ก็ให้นักศึกษาทั้งกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมทำ post test เพื่อหาสัมฤทธิ์ผลทางการอ่าน เขียน ฟัง ความสามารถในการพิจารณาหลักไวยากรณ์ในแง่ภาษาศาสตร์และรวมทั้งทักษะในการใช้ภาษาต่าง ๆ แบบทดสอบที่ให้นักศึกษาทำคือ Iowa Silent Reading Test ปรากฏว่ากลุ่มทดลองทำคะแนนได้ดีกว่ากลุ่มควบคุมอย่างมีนัยสำคัญ มาร์ติน ไคส์รุพบว่า การที่ให้นักเรียนได้อภิปรายถึงเหตุผลในการเติมคำต่าง ๆ ลงในช่องว่างนั้นเหมาะสมมากในการใช้กระบวนการโคลส

ในปี ค.ศ. 1972 สวอล์ม³² (Swalm) ก็นำวิธีการโคลสมาศึกษาความแตกต่างในด้านการเข้าใจข้อความที่อ่านออกเสียง อ่านในใจ และฟัง ระหว่างนักเรียนเกรด 2 , 3 และ 4 ระดับละ 108 คน ผลการวิจัยก็ปรากฏว่า เด็กจะสามารถเข้าใจการอ่านได้ดีกว่าการฟัง ถ้าความสามารถในการอ่านของเด็กคนนั้นสูงกว่าระดับความยากของข้อความที่อ่าน แต่ความสามารถในการอ่านของเด็กอยู่ในระดับเดียวกับความยากของข้อความผลของความเข้าใจอันเกิดจากการอ่านออกเสียง อ่านในใจ และฟัง จะมีเท่า ๆ กัน และถ้าความสามารถในการอ่านของเด็กต่ำกว่าระดับความยากของข้อความ เด็กจะมีความเข้าใจในการฟังมากกว่าการอ่านในใจ และยังมีแนวโน้มที่แสดงให้เห็นว่าสำหรับเด็กเกรด 2 และเกรด 4 นั้น ถ้าเป็นเด็กที่มีความสามารถในการอ่านต่ำกว่าเกณฑ์ปกติแล้ว จะมีความสามารถในการเข้าใจการฟังสูงกว่าการเข้าใจการอ่าน และมีความเข้าใจการอ่านออกเสียงสูงกว่าการอ่านในใจ

³²James E. Swalm, "Comparison of Oral Reading, and Listening Comprehension Assessed by Cloze, "Dissertation Abstracts International, 32 (January, 1972), 3578 - A.

และในปีเดียวกันนี้เอง เคนเนดี³³ (Kennedy) ก็ได้นำวิธีการโคลซมาใช้ฝึกความเข้าใจในการอ่านและการฟังกับนักเรียนเกรด 3 โดยแบ่งนักเรียนออกเป็น 2 กลุ่ม กลุ่มหนึ่งให้นักเรียนฝึกการอ่านด้วยวิธีการโคลซ และอีกกลุ่มหนึ่งให้ฝึกฟังโดยวิธีการโคลซเช่นเดียวกันผลการวิจัยก็ปรากฏว่า ในการให้นักเรียนทั้ง 2 กลุ่ม ทำ post test ผลที่ได้ไม่แตกต่างกัน เคนเนดีได้สรุปผลว่า นักเรียนที่ฝึกการอ่านด้วยวิธีการโคลซจะทำความเข้าใจในการอ่านสูงขึ้นและนักเรียนที่ได้รับการฝึกทั้งทางด้านการอ่านและการฟังด้วยวิธีการโคลซจะมีความเข้าใจการฟังมากกว่าพวกที่ไม่ได้รับการฝึกใด ๆ ทั้งสิ้น

โบเวน³⁴ (Bowen) ได้นำวิธีการโคลซไปใช้ฝึกความเข้าใจในการฟังและความเข้าใจในการอ่านในเทคนิคที่เรียกว่า เล็คเชอร์แร็ท (lecturettes) ข้อความที่นำมาใช้เป็นข้อความที่ละทุก ๆ คำที่ 10 โดยให้นักเรียนฟังจากเทป เทคนิคเล็คเชอร์แร็ทนี้จะให้นักเรียนฟังข้อความเป็น 2 แบบด้วยกัน คือ นำข้อความที่ตัดคตอนมาจากที่ใดก็ได้โดยไม่ตองคัดแปลงเลยเรียกว่า "full" อีกแบบหนึ่งเรียกว่า "simplified" คือนำเอาข้อความที่ตัดคตอนมาคัดแปลงให้มีความยาวกจ่ายพอเหมาะกับนักเรียนระดับนั้น ๆ เวลาที่จะให้นักเรียนฟังไม่ว่าจะเป็นแบบ "full" หรือ "simplified" ก็ตาม จะนำเสนอต่อเด็กในลักษณะ "ช้า" (deliberate) และ "ปรกติ" (regular) เด็กจะฟังเทปแล้วเขียนคำที่ขาดหายไปจากข้อความลงบนกระดาษ ฉะนั้น นักเรียนจึงมีหน้าที่ที่จะต้องฟังข้อความที่ได้ยินจากเทปให้เข้าใจ

³³Delores Kessler Kennedy, "Training with the Cloze Procedure, Visually and Auditorially, to Improve the Reading and Listening Comprehension of the Third Grade Unachieving Readers, "Dissertation Abstracts International, 32 (May, 1972); 6206 - A.

³⁴J. Donald Bowen, "Lecturettes for Mature Learners," English Teaching Forum, 7 (January - March, 1974), No. 1, 11 - 12.

ศึกษาคำที่จะเติมลงไปในช่วงว่างให้เหมาะสมกับข้อความที่ได้ฟัง จุดประสงค์ของการที่ใช้วิธีการโคลซในเทคนิคเล็กเซอร์แร็ทก็เพื่อให้เด็กได้พัฒนาความสามารถเข้าใจในการฟัง รู้จักพิจารณา รูปแบบของคำต่าง ๆ ที่ปรากฏในเนื้อความ มีทักษะในการเขียน (เขียนคำที่ขาดหายไปจากเนื้อความในเวลาอันจำกัด) รู้จักเติมคำในวิธีการโคลซ และมีทักษะในเรื่องตัวสะกด และยังมีพัฒนา ไวยากรณ์ของผู้ฟังโดยอาศัยความเข้าใจในการฟัง (oral comprehension) ของนักเรียน ในการที่จะเติมคำที่ขาดหายไป พร้อมทั้งทำนายว่าจะได้ยินอะไรต่อไปด้วย ทั้งหมดนี้จะทำให้รู้ว่า ผู้ฟังมีความสามารถในการเติมส่วนที่ขาดไปได้แค่ไหน ถ้าข้อความที่ฟังนั้นมีความยากง่ายเหมาะสม แกร่กับความรู้ความสามารถของผู้เรียน

โบเวน ได้ทดลองใช้วิธีเล็กเซอร์แร็ทกับนักเรียนในภาคฤดูร้อน โดยให้นักเรียนเติมคำ ในข้อความที่ตนฟังด้วยวิธีการโคลซ แล้วเปรียบเทียบกับคะแนนวัดความเข้าใจในการฟังที่ได้จากการถามตอบทั้งแบบเลือกตอบ และแบบถูกผิด ผลปรากฏว่า นักเรียนที่ได้คะแนนดีจากวิธีการโคลซ จะได้คะแนนต่ำเมื่อทำคำถามคำตอบวัดความเข้าใจการฟังและถ้าคำที่ขาดหายไปจากข้อความใน แบบฝึกหัดแบบโคลซเป็นคำที่ยาก เด็กมักจะไม่ได้เติม และคำที่ขาดหายไปคำต่อไปจากคำที่ยากเด็ก ก็มักจะเติมไม่ได้ แสดงว่าคำยากที่เข้ามาแทรกอยู่มีผลต่อการศึกษาที่นักเรียนจะติดตามเนื้อหาในข้อความด้วย

ในปี ค.ศ. 1974 นัทเทอร์³⁵ (Nutter) ได้ทำการวิจัยเรื่อง "Presentation Methods, Deletion Patterns, and Passage Types for Use with Aural Cloze" โดยมีจุดประสงค์จะใช้วิธีการโคลซแบบฟัง (aural cloze) เป็นกระบวนการทดสอบ (testing procedure) นัทเทอร์ใช้ตัวอย่างประชากรเป็นนักเรียนเกรด 7 จากโรงเรียน

³⁵Barry Lynn Nutter, "Presentation Methods, Deletion Patterns, and Passage Types for Use with Aural Cloze," Dissertation Abstracts International, 35 (August, 1974), No. 2, 945 - A.

แห่งหนึ่งในรัฐอาร์โซนา จำนวน 311 คน เครื่องมือที่ใช้ก็คือ เทป 4 ม้วน เทป 2 ม้วนแรก บันทึกข้อความเดียวกันเป็นข้อความที่เป็นนิยาย (fiction) แต่เทปม้วนหนึ่งจะตัดคำออกทุก ๆ 5 คำ และอีกม้วนหนึ่งตัดคำออกทุก ๆ คำที่ 10 เทป 2 ม้วนหลังก็บันทึกข้อความที่ตัดออกทุก ๆ คำที่ 5 1 ม้วน และทุก ๆ คำที่ 10 1 ม้วน ด้วยข้อความที่ไม่ใช่นิยาย (nonfiction) เหมือนกันทั้ง 2 ม้วน เด็กฟังเทปแล้วเขียนคำที่คิดว่าถูกต้องลงในช่องว่าง ผลของการวิจัยก็ปรากฏว่า

1. การละคำต่างกันทำให้เกิดความแตกต่างในเรื่องความเชื่อถือได้ (reliability) และทำให้ความยากง่าย (difficulty) ไม่เท่ากันแม้ว่าจะใช้ข้อความเดียวกันก็ตาม

2. ข้อความที่ต่างชนิดกันก็ทำให้เกิดความยากง่ายไม่เท่ากัน

และในปีเดียวกันนี้เอง สมิท³⁶ (Smith) ได้ค้นพบว่าในการใช้วิธีการโคลงด้วยวิธี ฟังนั้น ความแตกต่างทางเพศ (sex differences) ไม่ทำให้เกิดผลกระทบกระเทือนต่อผลของการฟัง นั่นก็คือความแตกต่างทางเพศไม่เกี่ยวข้องกับความสามารถในการฟัง และเขายังพบว่าคำที่ตัดออกจากข้อความนั้นจะทำให้เกิดความยากง่ายในการทำนายคำไม่เท่ากันแล้วแตชนิดของคำ คือคำนามจะง่ายที่สุด รองลงไปคือ คำกริยา คำกริยาวิเศษณ์ และคำคุณศัพท์ที่ยากที่สุด ประการสุดท้ายที่สมิทพบก็คือว่า คำที่ให้เดิมนั้นถ้าเป็นคำที่อยู่ท้ายประโยคจะเดิได้ง่ายกว่าคำที่อยู่ตรงต้นประโยค หรือกลางประโยค

³⁶ Paula Jean Smith, "Kindergarten Children's Abilities to Use Context on Aural Cloze Passages," Dissertation Abstracts International, 35 (December, 1974), No. 2, 3500 A.

จากผลของการวิจัยดังกล่าวมาแล้วทั้งหมด แสดงให้เห็นว่าสามารถใช้วิธีการโคลงวัดความสามารถในการฟังได้ แต่อย่างไรก็ดี โอลเลอร์³⁷ (Oller) ก็กล่าวว่ายังไม่มีการวิจัยเกี่ยวกับการใช้วิธีการโคลงวัดความสามารถในการฟัง และรวมทั้งการเปรียบเทียบความสามารถในการอ่าน และการฟังโดยวิธีการโคลงกับผู้ที่ไม่ได้ใช้ภาษาอังกฤษเป็นภาษาของตนเองเลย

ความมุ่งหมายของการวิจัย

การเปรียบเทียบแบบสอบชนิดโคลงซึ่งละคำต่างกัน และแบบสอบชนิดเลือกตอบในการวัดความเข้าใจในการฟังภาษาอังกฤษในการวิจัยครั้งนี้ เพื่อศึกษาว่า

1. แบบสอบชนิดโคลงสามารถใช้วัดความเข้าใจในการฟังภาษาอังกฤษของนักเรียนไทยระดับมัธยมศึกษาตอนปลายสายอาชีพได้หรือไม่
2. แบบสอบชนิดโคลง จะใช้แทนแบบสอบชนิดเลือกตอบในการวัดความเข้าใจในการฟังภาษาอังกฤษของนักเรียนไทยระดับมัธยมศึกษาตอนปลายสายอาชีพได้หรือไม่
3. แบบสอบชนิดโคลงซึ่งละคำต่างกัน จะมีผลต่อความเข้าใจในการฟังภาษาอังกฤษของนักเรียนไทยระดับมัธยมศึกษาตอนปลายสายอาชีพหรือไม่
4. แบบสอบชนิดโคลงที่ใช้วัดความเข้าใจการอ่านภาษาอังกฤษ และความเข้าใจในการฟังภาษาอังกฤษของนักเรียนไทยระดับมัธยมศึกษาตอนปลายสายอาชีพ ใช้ได้ผลดีเท่ากันหรือไม่

สมมติฐานในการวิจัย

1. นักเรียนไทยระดับมัธยมศึกษาตอนปลายสายอาชีพ สามารถทำคะแนนได้สูงเมื่อทำแบบสอบชนิดโคลง เพื่อวัดความเข้าใจในการฟังภาษาอังกฤษ
2. คะแนนที่นักเรียนไทยระดับมัธยมศึกษาตอนปลายสายอาชีพได้จากกรทำแบบสอบชนิดโคลง และการทำแบบสอบชนิดเลือกตอบ เพื่อวัดความเข้าใจในการฟังภาษาอังกฤษอยู่ในระดับที่ไม่แตกต่างกัน

³⁷ John W. Oller, op.cit., p. 108.

3. แบบสอบชนิดโคลซซึ่งละคำต่างกันมีผลคะแนนที่นักเรียนไทยระดับมัธยมศึกษาตอนปลายสายอาชีพได้ในการทำแบบสอบชนิดโคลซเพื่อวัดความเข้าใจในการฟังภาษาอังกฤษ

4. คะแนนที่นักเรียนไทยระดับมัธยมศึกษาตอนปลายสายอาชีพทำได้จากการทำแบบสอบชนิดโคลซเพื่อวัดความเข้าใจในการฟังภาษาอังกฤษ และแบบสอบชนิดโคลซเพื่อวัดความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษอยู่ในระดับที่ไม่แตกต่างกัน

ขอบเขตของการวิจัย

การวิจัยเรื่องนี้มีขอบเขตดังนี้

1. ตัวอย่างประชากรเป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 วิทยาลัยพิตรพิมุข แผนกภาษาต่างประเทศบุรีรัมย์ และเลขาณุกการที่กำลังศึกษาอยู่ในปีการศึกษา 2518 จำนวน 140 คน

2. ความสามารถในการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนแต่ละคนเท่ากันหรือใกล้เคียงกัน

3. การวิจัยครั้งนี้มุ่งศึกษาเฉพาะความเข้าใจในการฟังภาษาอังกฤษของนักเรียนไทยระดับมัธยมศึกษาตอนปลายสายอาชีพ โดยใช้แบบสอบชนิดโคลซ และแบบสอบชนิดเลือกตอบ และการเปรียบเทียบผลของการใช้แบบสอบชนิดโคลซในการวัดความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษและความเข้าใจในการฟังภาษาอังกฤษเท่านั้น

ข้อตกลงเบื้องต้น

ผู้วิจัยมีข้อตกลงเบื้องต้นสำหรับการวิจัยครั้งนี้คือ

1. แบบสอบชนิดโคลซและแบบสอบชนิดเลือกตอบที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้มีเนื้อเรื่องและเนื้อหาทางโครงสร้างและคำศัพท์เหมาะสมกับระดับความรู้ทั่วไปและความสามารถทางภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 (สายอาชีพ)

2. แบบสอบชนิดเลือกตอบที่ใช้วัดความเข้าใจในการฟังภาษาอังกฤษของนักเรียนมีความเชื่อถือได้เพราะได้นำไปทดลองใช้ และวิเคราะห์ข้อสอบแล้วก่อนนำมาทดสอบจริง

3. วิธีการบันทึกเสียงลงเทป มีมาตรฐานดี เชื่อถือได้ (โดยครูชาวอังกฤษ เพศชาย)

4. การทดสอบและการควบคุมในการสอบเชือถือได้ เพราะผู้คุมสอบทุกคนได้ทำตาม
ข้อตกลงอย่างเดียวกัน

5. การทดสอบความเข้าใจในการฟังภาษาอังกฤษ กระทำในห้องปฏิบัติการทางภาษา
ความไม่สมบูรณ์ของการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้อาจมีข้อบกพร่อง และอาจทำให้ผลการวิจัยคลาดเคลื่อนไปบ้างเนื่องจาก
ในการทดสอบความเข้าใจการฟังนั้นต้องทำการจับเวลาทุกครั้ง กล่าวคือในการให้นักเรียนทำ
แบบสอบชนิดเลือกตอบนั้น ให้นักเรียนมีเวลาคิดข้อละประมาณ 10 วินาที และเช่นเดียวกันกับ
แบบสอบชนิดโคลงก็ให้นักเรียนใช้เวลาในการเติมคำ คำละ 10 วินาที ฉะนั้นการจับเวลา
แต่ละระยะอาจคลาดเคลื่อนไปบ้างเล็กน้อย โดยผู้คุมสอบไม่ได้ตั้งใจ

ประโยชน์ที่จะได้รับจากการวิจัย

ในการวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยคาดว่าจะได้รับประโยชน์จากการวิจัยคือ ถ้าผลการวิจัยพบว่า
แบบสอบชนิดโคลงสามารถใช้วัดความเข้าใจในการฟังภาษาอังกฤษของนักเรียนไทยได้เช่นเดียวกับ
แบบสอบชนิดเลือกตอบ ก็จะเป็นแนวทางให้ครูภาษาอังกฤษมีวิธีวัดผลความเข้าใจในการฟัง
ของนักเรียนเพิ่มขึ้นอีกวิธีหนึ่ง

คำจำกัดความ

แบบสอบชนิดโคลงซึ่งละคำค่างกัน หมายถึงแบบสอบที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นเพื่อวัดความ
เข้าใจในการฟังภาษาอังกฤษ ตามวิธีการโคลง กล่าวคือ ฉบับหนึ่งจะตัดคำออกจากข้อความ
ทุก ๆ คำที่ 5 แล้วนำเอาคำที่ตัดออกไปนั้นไปเรียงใหม่ตามลำดับตัวอักษร คำใดที่ใช้เติมใน
ช่องว่างได้เกินกว่า 1 ครั้ง ก็จะบอกจำนวนครั้งไว้ในวงเล็บท้ายคำ ๆ นั้น แล้วให้นักเรียน
เลือกคำจากที่ให้ไว้ทั้งหมดเติมลงในช่องว่างให้เหมาะสมกับเนื้อเรื่องตามที่คนได้ฟังจากเทป
ส่วนอีกฉบับหนึ่งก็มีวิธีการดำเนินการเหมือนฉบับนี้เหมือนกัน จะแตกต่างกันก็ตรงที่การตัดคำ
คือจะตัดคำออกทุก ๆ คำที่ 10

แบบสอบชนิดเลือกตอบ หมายถึงแบบทดสอบที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นเพื่อวัดความเข้าใจในการฟังภาษาอังกฤษ ที่ให้เลือกคำตอบที่ถูกจากตัวเลือก 4 ตัว ที่ให้ไว้

ความเข้าใจในการฟังภาษาอังกฤษ หมายถึงความสามารถในการเข้าใจความหมายของข้อความภาษาอังกฤษ ที่ได้ฟังจากเทปบันทึกเสียงสามารถเติมคำในแบบสอบชนิดโคลงหรือตอบคำถามในแบบสอบชนิดเลือกตอบได้ถูกต้องตามความหมายของข้อความ

ห้องปฏิบัติการทางภาษา หมายถึงห้องที่ติดตั้งเครื่องอุปกรณ์ประเภท และ ซึ่งใช้เป็นอุปกรณ์การสอนภาษาที่ช่วยเสริมทักษะในการฟังและการพูดแก่ผู้เรียน โดยจัดโปรแกรมการใช้ห้องปฏิบัติการทางภาษาให้สัมพันธ์กับการเรียนการสอนในชั้นเรียน

แผนกภาษาต่างประเทศ หมายถึงการศึกษาที่เน้นทางด้านภาษาเลือกซึ่งได้แก่ภาษาฝรั่งเศส ภาษาเยอรมัน ภาษาจีน และภาษาญี่ปุ่น

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย